

سرمایه گذاری وزارت برق

- هزینه خرید برق از ایستگاه های برق سرمایه گذاری شده و کشورهای همسایه در طول سال ۲۰۱۹ بالغ بر ۳.۳۳۷ میلیارد دلار بوده و این مبلغ شامل سوخت مصرفی برای راه اندازی ایستگاه های برق سرمایه گذاری هم میشود.

- وزارت برق ۱۳ قرارداد خرید انرژی با سرمایه گذاران منعقد کرد ، از جمله ۷ قرارداد منعقد شده به روش **Take or Pay** برای یک دوره ۱۵ تا ۲۵ ساله ، که باعث شد مبالغ هنگفتی بدون دریافت یا تولید انرژی الکتریکی پرداخت شود . این روش (**Take or Pay**) وزارت برق را موظف به پرداخت هزینه تولید به میزان ۹۰٪ ظرفیت طراحی شده و نه تولید شده می کند حتی اگر شرکت به دلیل فشار کم گاز عرضه شده و تحمل نکردن شبکه ملی یا نابودی یکی از خطوط قادر به تولید در نتیجه شرایط اضطراری یا توقف تولید و انتقال انرژی نباشد. به عنوان مثال : به نیروگاه گازی بسمایه (شرکت هولدینگ **MAS**) ، که ۵۰ میلیون دلار برای انرژی تحویل نشده پرداخت می شود و یا به نیروگاه الرمیله (شرکت شمارا) ۱۶ میلیون دلار (ظرف ۷ ماه) .

- در اکثر قراردادهای شرط شده است که اقدامات شرکت های سرمایه گذار باید مبنای محاسبه ظرفیت تولید باشد ، بنابراین شرکت ها امکان دستکاری معیارها را دارند .

- قرارداد شرکت کار ، تأمین و تجهیز ایستگاه استان نینوا

وزارت برق صورتحساب حمل و نقل سوخت از پالایشگاه ها به ایستگاه ها را که توسط شرکت کار تأمین می شد ، متحمل می شود و هزینه انرژی این شرکت بالاترین در نظر گرفته شده است ، زیرا بین ۱۹۳ تا ۲۶۴ دلار برای هر مگاوات ساعت متغیر بوده ، در حالی که هر مگاوات ساعت بقیه ایستگاه ها با قیمتی بین ۳۲ تا ۴۷ دلار خریداری می شود و برخلاف تصمیم هیئت دولت صادر شده در تاریخ ۲۰۱۹/۴/۲۲ ، وزارت برق متعهد به مذاکره مجدد با این شرکت برای کاهش قیمت انرژی نبود و قیمت سوخت به ۶ برابر قیمت خرید انرژی رسید و مقدار سوخت مورد نیاز برای بهره برداری نیز مشخص نشد که به شرکت اجازه دهد مقادیر را تعیین کند.

- شرکت ایرانی توانیر (خط ایرانی)

وزارت برق از سال ۲۰۰۶ چندین قرارداد با این شرکت منعقد کرده است و قیمت خرید انرژی بسته به قیمت ماهانه نفت در سبد اوپک است، به طوری که قیمت در صورت کاهش قیمت نفت کمتر از ۵۵ دلار و در صورت افزایش قیمت از ۱۰۰ دلار بیشتر نباشد. هزینه انرژی وارداتی از شرکت برای دوره ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۹ به ۱/۴۴۱ دلار میلیارد دلار رسیده است.

- بررسی تولید انرژی در سال ۲۰۱۸ نشان می دهد در صورتی که وزارتخانه مبلغی را برای خرید تجهیزات و نگهداری ایستگاه های ملی با ارزش ۴.۴۳۵ میلیارد دلار تأمین و آن را برای تغییر چرخه ساده به چرخه ترکیبی منتقل می کرد ، در این صورت انرژی بیشتری نسبت به انرژی وارداتی خریداری شده از ایستگاه های سرمایه گذاری ومقدار ۵۸۰۶ مگاوات علاوه بر کاهش مصرف سوخت مورد استفاده در ایستگاه ها و حفظ محیط زیست حاصل می شد. قابل ذکر است که این مقدار فقط یک بار هزینه می شود ، در حالی که در حال حاضر سالانه مبلغ ۳.۳۳۷ میلیارد دلار هزینه می شود وموجب سود آوری بیشترین ایستگاه های سرمایه گذاری کشورهای همسایه شده است.

- طرح تبدیل ایستگاه ها شط العرب ، رمیله و العماره برای کار در چرخه ترکیبی با هزینه ۱.۳۲۵ میلیارد دلار در طول ۱۵ سال نادیده گرفته شده است درحالیکه قرار دادی برای مدت ۱۵ سال با ارزش سرمایه گذاری ۹.۸۲۶ میلیارد دلار با سرمایه گذاران خارجی منعقد شد. ۷ برابر بیشتر از خرید داخلی .

- ایستگاه های حرارتی داخلی از بی توجهی و عدم تعمیر و نگهداری رنج می برند ، زیرا برخی از آنها از سال ۲۰۰۲ بازسازی نشده اند ، مانند ایستگاه حرارتی الناصریه ، که بنا به نظر وزارتخانه ۲۰۰ میلیون دلار نیاز به بازسازی دارد. هزینه تولید یک مگاوات ساعت در این ایستگاه ۱۵ دلار است ، در حالی که هزینه فعلی برق در این استان متغیر واز پایانه های سرمایه گذاری از ۳۲ تا ۲۶۴ دلار خریداری میشود.

- وزارت برق هزینه سوخت مصرف شده توسط شرکت ها و قبض های انرژی الکتریکی مورد استفاده شرکت های تولیدی خود را تأمین می کند.

- کاهش سعی وتلاش داخلی جهت تولید انرژی طی سه سال گذشته موجب افزایش خرید از سرمایه گذاران خارجی شده است.